

Isus a zis: „Eu sunt lumina lumii.”

Revista oficială a Comunității Bisericești Baptiste Române Oradea

Redacția:
Oradea, Str. S. Bărnăușiu
No. 27.

Redactor responsabil:
BALC PETRU

Abonamentul
pe an Lei 25'—

Dece nu decide Ministerul?

Congresul dela Timișoara a luat sfârșit la 10 Sept. a. c. Socaciu și Ungureanu făcând reclamație la Minister, dl. inspector gen. Roșianu a primit delegație să facă ancheta în cauză, pe care a terminat-o într'o săptămână, deci suntem în a treia lună și deși fr. Adorian a făcut nenumărate intervenții, în solicitarea vre-unei hotărâre a Ministerului, aceasta nu am reușit să o obținem nici până azi. Se pune deci întrebarea: care ar fi adevăratul motiv pentru care Ministerul amână mereu soluționarea acestui conflict?

Când ne-am interesat la fr. Adorian de rezultatul demersurilor făcute la Minister și am aflat de obiecțiunile d-nilor inspectori, am prevăzut dinainte că Ministerul nu se va grăbi cu hotărârea ce o așteptăm și că Ministerul va căuta să mențină la conducere pe Ungureanu și iată pentru ce!

De câți-va ani incoace se duce o campanie de distrugere a baptismului din România. Conducerea acestei campanie o are în mână Episcopul ortodox al Aradului. Când insp. Roșianu a făcut anchetă în cauză, a fost găzduit chiar în palatul și la masa episcopiei, deci era firesc să

raporteze la masă de tot ce a constatat la bapțiști.

Dl. Episcop al Aradului încă depe timpul când făcea serviciu la Ministerul cultelor cunoștea până în cele mai intime amănunte situația bapțiștilor din România. Într'o broșură intitulată „Zece ani de luptă împotriva bapțiștilor” recunoaște acest lucru și astfel, la această discuție dintre dl. Episcop și Inspector, s'a evidențiat din partea acestui înalt conducător al bisericii ortodoxă că, biserica ortodoxă nu are interesul că la bapțiști să fie pace și rânduială, ba din contra ar avea interesul ca bapțiștii să fie lăsați să se certe și autoritățile să nu se amestece în certurile bapțiștilor. Că așa este rezultatul chiar din articolul scris de dl. Episcop în No. 44. a revistei „Biserica și Școala” unde dl. Episcop sfătuiește pe autoritățile în drept „să se lase loc liber ca bapțiștii să se răfuiască între ei și să se considere ca inexistentă orice fel de Unime, pentru că — după părerea D-sale — aceasta este singura tactică bună . . .”

Ori dacă atari sfaturi s'au dat chiar în scris și în public „factorilor dela conducerea Statului”, ce multe alte sfaturi *confidențiale* au putut fi transmise verbal Ministerului prin dl.

insp. Reșianu . . . așa de pildă nu este exclus să se fi arătat că Ungureanu trebuie menținut, cu orice preț, la conducere pe de o parte pentru că servește prilej binevenit conducă orilor bisericești ortodoxe să lovească în bapțiști pentru defectele personale ale lui Ungureanu, — fapt ce se poate constata din mai multe broșuri de propagandă răspândite de bis. ort. contra bapțiștilor sau din articolele apărute de curând într'un ziar, ce apare în Arad sub protecția episcopocii de acolo, fără ca Ungureanu să fi făcut proces de calomnie — cum obicinuește să facă fraților noștri — de altă parte pare că nimeni nu are atâta abilitate de a face desbinare între frați ca Ungureanu, astfel este în interesul bisericești ort. ca un atare certăreț ca Ungureanu să fie menținut la conducere . . .

Că Ungureanu este susținut de unul dintre inspectorii dela Ministerul cultelor am aflat o de curând din corespondența confidențială (secretă) a lui Ungureanu cu Ionescu pe care îl sfătuiește să viziteze pe acel in-

spector, care îl va servi atât în compania dusă contra fr. Balc cât și contra fr. Dârlea, relativ la care spune că, *nu va strica să-și piarză postul*, pentru că a avut curajul să aibă părere nefavorabilă despre procedura lui Ungureanu . . .

În săptămâna trecută am prins o circulară a lui Ungureanu, în care acesta comunică cu aderenții săi că, Ministerul i-a dat câștig de cauză. Noi nu știm că Ministerul să fi dat vre-o hotărâre în cauza congresului dela Timișoara, astfel aceasta circulară constituie o dovadă puternică că Ungureanu are legătură cu cei dela Minister . . . și cum nu incapa nici o indoială că, *în lupta dintre biserica ortodoxă și bapțiști Ministerul nu poate sta alături de noi*, se poate că Ministerul și în acest caz va servi interesele bisericești ortodoxe, exprimate așa de clar în articolul d-lui Episcop din Arad, „lăsând loc liber ca bapțiștii să se răfuiescă între ei și să considere ca inexistență orice fel de Unime . . .”

Iată cum vedem noi chestiunea: de ce nu decide Ministerul . . .

Case de rugăciune scoase la licitație

Frații din Arad s-au fost neplăcut surprinși când la 21 Oct. a. c. au aflat că toate 4 case de rugăciuni ale lor vor fi vândute în licitație în ziua de 19 Ianuarie 1933. Afându-se de ocazie nenorocire au chemat telefonic la Arad pe fr. Șimonca, care examinând dosarul cauzei la secția cărți lor fonduare a Judecătoriei a constatat o inexuzabilă și păcătoasă negligență din partea celor ce pretind să fie conducătorii Comunității Arad.

Nici azi nu se poate constata precis câte datorii au făcut Ungureanu și Fănața și ce au făcut cu imprumuturile ridicate în numele Comunității. Cheltuind banii fără să se știe pe ce, nu s-au îngrijit de plata datoriilor sau a dobânzilor, astfel că, unul dintre creditori: Banca Românească Sucursala Timișoara, a dat

în judecată pe Comunitatea bapțiștă din Arad, iar în cursul procesului a cerut execuție de asigurare și prenotarea ipotecei asupra imobilelor ce erau intabulate ca proprietatea Comunității. Cum în coalele fonciare a acestor imobile nu este arătat că aceste imobile constituiesc *case de rugăciune* și ca atari — conform art. 19 din legea cultelor din 1928 nu pot fi sechestrate — era datorita celor ce au primit hotărârea Judecătoriei să arate acest lucru. Hotărârea a fost înmănată la biroul Comunității din Calea Bihorului No. 13 încă, la 10 Mai 1932, la mână lui Fănața acesta însă a tăcut și *nu a luat nici o măsură de apărare*, ba chiar nici nu a spus nimic fraților bătrâni (Munteanu și alții) sau vre-unui predicator (Cocșu sau alți) . . .

Cum Comunitatea a pierdut procesul, Banca Românească a cerut execuție silită și notarea dreptului execuțional asupra imobilelor spre a putea continua cu licitația, cu care prilej a indicat în cererea sa ca valoarea *numai 50.000 lei* de fiecare imobil din chestiune, cu gândul ca prețul de strigare să fie stabilit de Jud. în sumă atât de *redușă* că imobilele să poată fi vândute la licitație. Această hotărâre a Judecătoriei a fost înmănată iarăși la biroul Comunității fără ca cineva dintre frații conducători să fi știut de acest lucru și fără că președintele sau secretarul să se fi adresat Judecătoriei arătând că casa din Calea Bihorului No. 13 — cumpărată de curând pe preț de 900.000 lei — nu poate avea o valoare numai de 50.000 lei — cum arată creditorul — și deci nu poate fi vândută pe preț de strigare stabilit în suma de 37.500 lei . . . Nu s'a făcut nimic pentru apărarea intereselor Comunității și nici măcar veste nu s'a dat de acest mare pericol că alți frați, cu sutlet pentru apărarea averii fraților, să poată lua măsurile de apărare. . .

Judecătoria apoi a fixat licitație pe imobilul din Calea Bihorului No. 13, asupra bisericei din Pârnea, asupra casei de rugăciune din Șega, ba chiar și asupra casei de rugăciune a fraților maghiari, care deasemeni figurează ca proprietatea Comunității baptiste Arad . . . și nici atunci nimeni dela biroul Comunității nu a avizat pe frați de această nenorocire, când numai întâmplător a aflat un frate de această licitație și s'a dus la fr. Cocuț întrebându-l dacă știe ceva de această licitație.

Fr. Cocuț a rămas uimit la această veste, a fugit repede la oficiul cărților fonduare și aflând că fixarea licitației este o tristă realitate, a chemat telefonic pe fr. Dr. Simonca, care venind la Arad, a constatat cele de mai sus cari constituiesc dovadă de cea mai păcătoasă nepăsare și

neinteresare alui Ungureanu și Fănața față de averea Comunității . . . Fr. Dr. Șimonca examinând actele oficioase a descoperit greșeli săvârșite chiar de Judecătoria, pe care apoi le-a arătat Judecătorului de competiție și acela, constatând aceasta greșeală, a dispus *din oficiu* repararea cuvenită astfel că, *casa de rugăciune din Pârnea, din oficiu a fost scoasă de sub licitație*, iar asupra celorlalte imobile va decide Tribunalul în urma recursurilor ce s-au făcut de către fr. Dr. Șimonca și avocatul Dr. Chicin, acest din urmă ca reprezentant al fraților maghiari.

Am crezut de bine să aducem aceste la cunoștința fraților și tuturor bisericilor cari aparțin Comunității Arad ca să vază la ce nenorocire poate duce nepăsarea păcătoasă a conducătorilor de azi.

În Județul Arad avem aproape o sută case de rugăciuni și ar fi foarte trist dacă într-o bună zi frații s-ar pomeni că, casele lor de rugăciune, au fost vândute în licitație și s-ar prezenta noul proprietar, înviând pe frați, să părăsească locul, pentru că el l-a cumpărat în licitație. Acest lucru se poate întâmpla foarte ușor dacă, cei dela conducere, pot contracta imprumuturi, pot să neglijeze plata la termen a dobânzilor sau a ratelor scadente, pot să primească citații și hotăriri, execuție, ba chiar și publicație de licitație fără ca frații interesați să fie măcar avizați pentru a lua măsuri de apărare.

Casele de rugăciuni din județul Arad, în coalele fonduare, figurează toate ca proprietatea Comunității baptiste Arad, astfel orice act dela Judecătoria să trimită spre ~~comuni-~~ care biroului Comunității din Arad și dacă acești nepăsători nici pe frații din Arad nu i-au avizat — cu cari se întâlnesc în fiecare Duminică la serviciul divin — cum vor aviza ei pe frații din Buteni, Șiria și din alte comune, cari astfel sunt expuși

la pericolul de a li se vinde casele de rugăciune în licitație fără ca ei să aibă cunoștință de atare nenorocire... Credem că bisericile și frații din Comunitatea județului Arad vor ști să-și facă datoria...

Lumina popoarelor

„Poporul cel ce ședea în întuneric a văzut lumină mare și celor ce umblau în umbra morții li-a răsărit lumină”. Isaia 9, 2.

Omenirea înainte de nașterea lui Isus se găsea în adâncimea păcatelor, suferințelor, iar cunoașterea lui Dumnezeu era proprietatea pușinilor aleși. Omenirea se mistuia în războaie până când puternicii lumii exploatau bunurile produse de mulțimea sclaviilor. Poporul de jos, în neștiința sa cea mare, se închina la stele, la soare sau ca egiptenii la animale sau ca romanii și grecii cari zeificau pe oameni păcătoși. Perziienii adorau focul, celelalte popoare se închinau idoloilor și unor fenomene ale naturii și numai poporul lui Israel adora pe Jehova adică pe „Cel Etern”.

În timpul ce toată omenirea suferea de nedreptate, tiranie, sărăcie și alte rele, în mijlocul durerilor s'a născut în credința popoarelor idea unui „Mântuitor” (Mesia). Deja cu 400 ani înainte de Christos filosoful grec Socrates a spus că „Trebuie să ne trimită cerul un învățător ca să ne spună nouă totul”. Un alt învățat roman: Cicero a scris că „Din răsărit se va deștepta un învățător”. Prorocul Isaia își exprimă aceeași dorință prin cuvintele: „Să picure cerurile de sus și să ploae norii adevărului”. (Isaia 45, 8)

Când dorința după mântuire era cât mai fierbinte, a venit în formă de om „cuvântul vecinic” ca să revarsă lumina adevărului în lumea întunecată și ca să descopere legea iubirei universale față de toate ființele. Prin El s'a descoperit închinarea în spirit și adevăr. Lumina popoarelor

a răsărit din grajdul făcut într-o peșteră de lângă Betlehem prin nașterea lui Isus.

Noul născut Prunc — Dumnezeu — ne arată că fiul lui Dumnezeu se naște sărac ca să ne înbogățească prin mila Lui. Ieslea din Betlehem revarsă lumina cunoștinței sfinte prin care omul pământului învață doctrina vieții vecinice, de aceea este plină atmosfera de cântecul ingerilor: „Pace pe pământ și către oameni bunăvoire”.

Convocare

Toate bisericile baptiste române, aparținătoare Comunității baptiste române Oradea sunt rugate să-și trimită delegații lor — în număr cât mai mare — la adunarea generală (conferință) anuală, care va avea loc în ziua de **23 Decembrie 1932**, ora 9 dimineața, în localul bisericii baptiste române Oradea, de pe str. Simeon Barnuțu Nr. 27.

Programul:

1. Raportul anual.
2. Raportul viitor dintre Comunitate și Uniune.
3. Alegerea unui comitet disciplinar cerut de art. 38 a statutului de organizare și a unui substitut al președintelui cerut de art. 20 al statul.
4. Eventuale propuneri în legătură cu chestiunea misiunii, a orfelinatlui, a revistei Lumina etc.

Membrii comitetului Comunității sunt invitați pe ziua de 22 Decembrie a. c. ora 9 dimineața spre a întocmi propunerile convenite pentru conferință.

Oradea, la 5. Decembrie 1932.

Petru Balc
președinte.

Rectificare. În ultimul număr al revistei noastre la indicarea membrilor comitetului Uniunii, aleși în congresul din Timișoara, din greșală de tipar nu s'a arătat că fr. Adam Sezonov din Brăila a fost ales cassier al Uniunii, astfel fiind de a noastră datorie să facem rectificarea convenită

Cântările Sionului

Ediția cea mai nouă bine legată Lei 60.